

Sygn. akt I C 1492/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 lutego 2018 r.

Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym Gdańsk-Północ w Gdańsku I Wydział Cywilny

J. K.

po rozpoznaniu w dniu 26 lutego 2018 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **K. M.**

przeciwko **B. M.**

o zapłatę

postanawia:

zwolnić powódkę **K. M.** od kosztów sądowych w części, tj. od opłaty sądowej od pozwu w wysokości **2.787,00 zł** (słownie: dwa tysiące siedemset osiemdziesiąt siedem złotych 00/100), zaś w pozostałym zakresie oddalić wnioszek.

UZASADNIENIE

Powódka K. M., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wniosła o zwolnienie jej w całości od obowiązku uiszczenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie.

W złożonym oświadczeniu o stanie majątkowym powódka wskazała, że samodzielnie prowadzi gospodarstwo domowe nie posiada żadnych nieruchomości, wartościowych rzeczy ruchomych ani oszczędności. Jako stały miesięczny dochód powódka wymieniła kwotę 864,94 zł tytułem emerytury. Jako stałe miesięczne wydatki powódka wymieniła następujące kwoty: 130 zł tytułem opłat za media, 350 zł przeznaczaną na koszty leczenia, 300 zł przeznaczaną na wyżywienie oraz 50 zł przeznaczaną na kupno środków chemicznych. Ponadto powódka oświadczyła, że w utrzymaniu mieszkania pomaga jej syn uiszczając opłaty za czynsz, gaz i energię elektryczną.

W ocenie Referendarza Sądowego wnioszek powódki zasługuje na uwzględnienie jedynie częściowo.

W myśl art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. Nr 167, poz. 398 ze zm.) zwolnienia od kosztów sądowych może się domagać osoba fizyczna, która złożyła oświadczenie, z którego wynika, że nie jest w stanie ich ponieść bez uszczerbku utrzymania koniecznego dla siebie i rodziny. Przy czym warunkiem zwolnienia od kosztów sądowych jest również wykazanie, iż na stronie ciąży obowiązek uiszczenia konkretnych opłat sądowych (postanowienie Sądu Najwyższego z 28 stycznia 1981 r., wydane w sprawie o sygn. akt IV PZ 5/81).

Postępowanie cywilne co do zasady jest postępowaniem odpłatnym. Z regulacji prawnych dotyczących kosztów sądowych wynika, iż ich ponoszenie stanowi zasadę, a odstępstwem od niej są zwolnienia. Instytucja zwolnienia od ponoszenia kosztów sądowych stanowi w istocie pomoc państwa dla osób, które z uwagi na ich trudną sytuację materialną nie mogą uiścić kosztów bez wywołania uszczerbku w koniecznych kosztach utrzymania siebie i rodziny. Dopiero, gdyby poczynione w ten sposób oszczędności okazały się niewystarczające, może zwrócić się o pomoc państwa (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 września 1984 r., II CZ 104/84). Dla rozstrzygnięcia o zasadności zwolnienia strony od kosztów sądowych istotną jest zarówno sytuacja majątkowa zobowiązanego i jego rodziny, jak również porównanie tej sytuacji z wysokością kwoty, którą strona winna uiścić. Stąd też składane przy wniosku o

zwolnienie od kosztów sądowych oświadczenie powinno obejmować dokładne dane o stanie rodzinnym, majątku i dochodach wnioskodawcy. Sąd nie jest przy tym zobowiązany do prowadzenia dochodzeń w sytuacji, gdy stan majątkowy oraz inne dane wskazane w art. 102 ust. 1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych nie są w ogóle znane wobec uchylecia się wnioskodawcy od złożenia oświadczenia w tym przedmiocie, rzeczą którego przede wszystkim jako zainteresowanego jest wykazywanie zasadności złożonego wniosku, spełnienie ustawowych przesłanek w tym przedmiocie (postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 16 stycznia 2003 r., I ACz 17/03).

Odnosząc powyższe rozważania do realiów niniejszej sprawy, Referendarz Sądowy doszedł do przekonania, iż wniosek powódki o zwolnienie od kosztów sądowych zasługuje na uwzględnienie jedynie w części. Przedstawione przez wnioskodawczynię oświadczenie w ocenie Referendarza Sądowego zasługuje na wiarę. Zdaniem orzekającego w obecnej chwili zgromadzenie przez powódkę środków niezbędnych na prowadzenie postępowania sądowego mogłoby rzeczywiście wiązać się z powstaniem uszczerbku dla koniecznego jej utrzymania, dlatego też Referendarz Sądowy zwolnił wnioskodawczynię od opłaty od pozwu. W chwili obecnej na stronie powodowej nie ciąży inne wydatki w procesie, poza opłatą sądową od pozwu w kwocie 2.787,00 zł – od której właśnie Referendarz Sądowy zwalnia, brak jest zatem podstaw do uwzględnienia wniosku w pozostałym zakresie. Nadmienić należy, iż w razie powstania potrzeby poniesienia dalszych kosztów sądowych, powódka będzie miała prawo ponownie wystąpić do Sądu o zwolnienie jej od ciężaru tych kosztów, a wówczas Sąd po ponownym przeanalizowaniu aktualnej sytuacji majątkowej podejmie stosowną decyzję.

Z powyższych względów na mocy art. 101 ust. 1 i 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w związku z art. 118 cytowanej ustawy w związku z art. 362¹ k.p.c., należało orzec jak w sentencji postanowienia.

ZARZĄDZENIE

1. odnotować w repertorium C;
2. odpis postanowienia doręczyć pełnomocnikowi powódki;
3. akta przedłożyć sędziemu referentowi.

G., dnia 26 lutego 2018 r.